

ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΑΡΧΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ
TENDERS REVIEW AUTHORITY

Λεωφ. Γρίβα Διγενή 81-83, 2ο όροφο, Τ.Θ. 24820, 1304 Λευκωσία
Τηλ: 22445100, Φαξ: 22445107, Email: tra@aap.gov.cy, Web: www.tra.gov.cy

Ιεραρχική Προσφυγή Αρ. 47/2009

Μεταξύ:

ΛΟΙΖΟΣ ΙΟΡΔΑΝΟΥ CONSTRUCTIONS LTD

Αιτούντων

v.

ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

Αναθέτουσας Αρχής

**Αναθεωρητική Αρχή
Προσφορών**

Ανδρέας Χριστοφή, Αναπληρωτής Πρόεδρος
Νίκος Πιπτοκοπίτης, Μέλος
Ιωσήφ Ιωσηφίδης, Μέλος
Κυριάκος Συρίμης, Μέλος

Αιτούντες:

ΛΟΙΖΟΣ ΙΟΡΔΑΝΟΥ CONSTRUCTIONS LTD

Αντιπροσωπεύθηκε από τους:

1. Μύρια Αγαθοκλέους, Δικηγόρο
2. Κύπρο Κλεάνθους, Δικηγόρο
3. Λοΐζο Ιορδάνου, Εκπρόσωπος αιτούσας Εταιρείας
4. Άριστο Ιωάννου, Εκπρόσωπος αιτούσας Εταιρείας

Αναθέτουσα Αρχή:

ΤΜΗΜΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

Αντιπροσωπεύθηκε από τους:

1. Μιχάλη Παπαγεωργίου, Συντονιστή Επιτροπής Αξιολόγησης
2. Δέσπω Φιλίππου, Τμήμα Δημοσίων Έργων

Ημερομηνία έκδοσης Απόφασης: 27 Αυγούστου, 2009

Α Π Ο Φ Α Σ Η

A. ΙΕΡΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΣΦΥΓΗ

Με την παρούσα Ιεραρχική Προσφυγή η Αιτήτρια Εταιρεία LOIZOS IORDANOU CONSTRUCTIONS LTD (στο εξής η Αιτήτρια), στρέφεται κατά της απόφασης του ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ (στο εξής η Αναθέτουσα Αρχή), να αποκλείσει την Αιτήτρια, στο στάδιο προεπιλογής από το Διαγωνισμό με αριθμό 41/2008 και θέμα «Μελέτη Κατασκευή – Συντήρηση Κτιρίου Διοίκησης του Υπουργείου Συγκοινωνιών και Έργων».

B. ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1. Η προκήρυξη του Διαγωνισμού στην Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε. έγινε στις 2.1.2009 και στην Επίσημη Εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας στις 30.1.2009.
2. Ο Διαγωνισμός είναι κλειστού τύπου και ακολουθεί διαδικασία δύο σταδίων:
 - α. Στάδιο Προεπιλογής: Πρόσκληση υποβολής Αιτήσεων Συμμετοχής από Υποψηφίους
 - β. Στάδιο ανάθεσης: Πρόκλησης Προεπιλεγέντων Οικονομικών Φορέων για υποβολή προσφοράς.
3. Κριτήριο Ανάθεσης ορίστηκε ως η πλέον οικονομικά συμφέρουσα προσφορά σύμφωνα με τα κριτήρια που αναφέρονται στα έγγραφα των προσφορών.
4. Ως τελευταία ημερομηνία υποβολής Αιτήσεων Συμμετοχής ορίστηκε η 6.3.2009.
5. Στις 12.5.2009 η Αναθέτουσα Αρχή δια επιστολής της γνωστοποίησε στην Αιτήτρια την απόφασή της να μην αποδεχτεί την αίτηση Συμμετοχής της στην επόμενη φάση της

κλειστής διαδικασίας ανάθεσης της σύμβασης λόγω απόκλισης της από ουσιώδη όρο του Διαγωνισμού.

6. Στις 15.5.2009 η Αιτήτρια παρέδωσε δια χειρός επιστολή στην Α.Α. στην οποία προέβαλε την πρόθεση της για καταχώρηση Ιεραρχικής Προσφυγής.

7. Στις 18.5.2009 η Α.Α. πληροφόρησε την Αιτήτρια για την επιμονή της στη θέση που εξέφρασε δια της επιστολής-απόφασης της ημερ. 12.5.2009.

8. Η Αιτήτρια στις 27.5.2009 καταχώρησε Ιεραρχική Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Α.Α. για την απόρριψη της συμμετοχής της στην επόμενη φάση της Κλειστής Διαδικασίας.

9. Η Ιεραρχική Προσφυγή εξετάστηκε από την Α.Α.Π. στις 14.7.2009.

Γ. ΟΙ ΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΙΤΗΤΡΙΑΣ

Συνοπτικά οι θέσεις της Αιτήτριας περιστρέφονται γύρω από δύο ισχυρισμούς. Κατ' αρχήν υποστηρίζουν οι δικηγόροι της Αιτήτριας ότι η προσφορά της τελευταίας ήτο σε πλήρη συμμόρφωση με τους όρους του Διαγωνισμού, η δε προσβαλλόμενη απόφαση αποτελεί προϊόν έλλειψης επαρκούς έρευνας και/ή πλάνης περί τα πράγματα και/ή έλλειψης αιτιολογίας. Κατά δεύτερο ισχυρίζονται οι δικηγόροι της Αιτήτριας ότι η προσβαλλόμενη απόφαση στερείται επαρκούς αιτιολογίας και/ή λήφθηκε κατά παράβαση των αρχών της χρηστής διοίκησης, καλής πίστης, ίσης μεταχείρισης και των Αρχών της Φυσικής Δικαιοσύνης.

Τεκμηριώνοντας τους πιο πάνω ισχυρισμούς οι δικηγόροι της Αιτήτριας προέβαλαν τη θέση ότι η Α.Α. παρέλειψε κατά την εξέταση της Αίτησης Συμμετοχής της να εξετάσει τα ακόλουθα στοιχεία:

- (α) Παρέλειψε να λάβει υπόψη της κατά την εξέταση της αίτησης της Αιτήτριας, το Παράρτημα 5 της Αίτησης Συμμετοχής σε σχέση με την Τεκμηρίωση Επαγγελματικής και Τεχνικής Ικανότητας Υποψηφίου που αφορούσε τα Στοιχεία Πολιτικών Μηχανικών για σκοπούς ικανοποίησης της παρ. 3.3.8.β(i) της Πρόσκλησης Υποβολής Αίτησης Συμμετοχής σύμφωνα με την οποία «ο αριθμός των Εργοδοτούμενων Πολιτικών Μηχανικών εγγεγραμμένων με ισχύουσα άδεια στο Ε.Τ.Ε.Κ και πείρα μεγαλύτερη από 10 χρόνια, έπρεπε να μην είναι μικρότερος από τρεις τον τελευταίο χρόνο». Ισχυρίζονται οι δικηγόροι της Αιτήτριας ότι η προσφορά της τελευταίας περιείχε στοιχεία για τέσσερις Πολιτικούς Μηχανικούς ως εμφανίζεται στην Αίτηση Συμμετοχής ήτοι τον Σολωμό Σολωμού, Ανδρέα Αργυρού, Σταύρο Αγαπίου και Χρύσω Παπαντωνίου, τα ακαδημαϊκά προσόντα των οποίων προσκομίστηκαν και περιγράφονται στο παράρτημα 5. Καίτοι δεν ανατράπηκε εκ μέρους της Αιτήτριας το προβαλλόμενο εκ της Α.Α. γεγονός ότι ο δεύτερος στη σειρά πιο πάνω είχε 8 χρόνια μεταπτυχιακή πείρα σε αντίθεση με το σχετικό όρο που επέβαλλε 10, εντούτοις η τελευταία στη σειρά πιο πάνω αν και αναγράφηκε στην «Τεχνική Στελέχωση» της Αιτήτριας στη λίστα των Επιμετρητών Ποσοτήτων εντούτοις ισχυρίζονται οι δικηγόροι της Αιτήτριας πληρούσε την ανάγκη που θέτει ο όρος 3.3.8.β(i). Προέβαλαν δε τη θέση ότι το γεγονός ότι η τελευταία ασκεί το Επάγγελμα του Επιμετρητή Ποσοτήτων δεν αναιρεί την ιδιότητα και την πείρα της ως Πολιτικός Μηχανικός. Στην πρόσκληση για υποβολή αίτησης δεν είχε καθοριστεί ότι ο Πολιτικός Μηχανικός έπρεπε να κατέχει πείρα Μηχανικού Εργοταξίου ενώ το γεγονός ότι για να μπορέσει ένας Πολιτικός Μηχανικός να εκτελέσει καθήκοντα Επιμετρητή Ποσοτήτων θα πρέπει να έχει εργαστεί και/ή να κατέχει πείρα Μηχανικού Εργοταξίου οδηγεί αναπόφευκτα σύμφωνα με την Αιτήτρια στο συμπέρασμα ότι η προτεινόμενη ως επιμετρητής ικανοποιεί την προϋπόθεση που θέτει ο όρος 3.3.8(β)(i) αφού η ενασχόληση της ως επιμετρητής είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την εμπειρία του Εργοταξίου και/ή της πολιτικής μηχανικής ενώ είναι εγγεγραμμένη και στο ΕΤΕΚ ως πολιτικός μηχανικός. Περαιτέρω ισχυρίστηκαν ότι ο τίτλος της ως Πολιτικός Μηχανικός θα έπρεπε να ωθήσει την Α.Α. όπως ζητήσει επί του θέματος διευκρινίσεις.

Όσον αφορά δε τον Ανδρέα Αργυρού που απερρίφθη καίτοι προέβη η Αιτήτρια σε παραδοχή για την μη συμβατότητα των προσόντων του με τον επίμαχο όρο εντούτοις προέβαλε την άποψη ότι και πριν τη λήψη του πτυχίου του, με τη λήψη του πτυχίου του ΑΤΙ εργαζόταν σαν Πολιτικός Μηχανικός ακόμη και αν δεν ήτο εγγεγραμμένος στο ΕΤΕΚ πράμα που καθιστά άδικο το να αγνοείται η προηγούμενη του πείρα.

- (β) Προβάλλουν περαιτέρω οι δικηγόροι της Αιτήτριας ότι στην εξέταση της Αίτησης της τελευταίας δεν λήφθηκε υπόψη η προηγούμενη πείρα της για εκτέλεση έργων παρόμοιων με αυτών που απαιτούσε ο παρών Διαγωνισμός. Εάν προέβαινε σε δέουσα έρευνα η Α.Α. ισχυρίζονται οι δικηγόροι της Αιτήτριας θα διαπίστωνε ότι σε παρόμοιους διαγωνισμούς, με πανομοιότυπους όρους και με πανομοιότυπη πρόταση, η αίτηση της Αιτήτριας έγινε δεκτή.
- (γ) Παρέλειψε επιπλέον κατά την Αιτήτρια, η Α.Α. να λάβει υπόψη την εξουσιοδότηση που προσκόμισε η τελευταία με βάση την οποία εξουσιοδοτείτο συγκεκριμένο πρόσωπο να υπογράψει τα σχετικά σε σχέση με προσφορές της Εταιρείας, από την ημερομηνία της οποίας διαφαίνεται η ειδικότητα της εξουσιοδότησης σε σχέση με τον παρόντα Διαγωνισμό. Με βάση το σκεπτικό των δικηγόρων της Αιτήτριας αφού σκοπός της παρουσίασης της εξουσιοδότησης είναι η διασφάλιση των συναλλαγών της Αιτήτριας με την Α. Α. και η βεβαιότητα ως προς την συμμετοχή τους στο διαγωνισμό, η διασφάλιση εκπλήρωσης των υποσχέσεων τους σε περίπτωση επιτυχίας στο διαγωνισμό, τα σχετικά στοιχεία που προσκόμισε η Αιτήτρια με την Αίτηση της (πιστοποιητικά σύστασης της εταιρείας και όλα τα επίσημα πιστοποιητικά του Εφόρου Εταιριών, τους εξελεγμένους λογαριασμούς της εταιρείας, ετήσιες άδειες, πιστοποιητικά εφαρμογής συστήματος διαχείρισης, ετήσιες άδειες των Εργοδοτούμενων) θα έπρεπε να είναι αρκετά για την αποδοχή της.
- (δ) Είναι δε η θέση της Αιτήτριας ότι η Α. Α. λαμβάνοντας την απόφαση αυτή έπραξε ή ενήργησε υπό καθεστώς πλάνης όσον αφορά το ουσιώδες ή μη του ως άνω

αναφερόμενου σχετικά με την εξουσιοδότηση όρου και/ή προέβη σε διαπίστωση του ουσιώδους ή μη αυτού καθ' υπέρβαση εξουσίας αφού ο καθορισμός ανήκει στο Δικαστήριο παραπέμποντας μας προς τούτο στην απόφαση του Α.Δ. Προκατασκευασμένα Υλικά Σκυροδέματος Ύψωνας Λτδ ν. Δήμου Στροβόλου, Αρ. Υπ. 719/2006, ημ. 9.8.2007.

- (ε) Εστίασαν τέλος οι δικηγόροι της Αιτήτριας στην παράλειψη της Α. Α. να εκδώσει αιτιολογημένη απόφαση, ως η πρόνοια του άρθρου 56(1) του Νόμου περί Σύναψης Συμβάσεων 101(Ι)/2003 και του άρθρου 26(1) του Γενικών Αρχών του Διοικητικού Δικαίου αφού η επίδικη αποτελεί πράξη δυσμενή για το διοικούμενο, γεγονός που επιτείνει την ήδη προνοούμενη υποχρέωση αιτιολόγησης.

Δ. ΟΙ ΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΝΑΘΕΤΟΥΣΑΣ ΑΡΧΗΣ

Απορρίπτοντας τις θέσεις της Αιτήτριας οι εκπρόσωποι της Α.Α. προέβαλαν ενώπιον μας τους κάτωθι ισχυρισμούς:

Αναφορικά με τη συμβατότητα των προσόντων της κας Χρύσως Παπαντωνίου με τον επίμαχο όρο ξεκαθάρισαν ότι ο τελευταίος απαιτούσε ρητά τρεις εργοδοτούμενους από την Αιτήτρια Πολιτικούς Μηχανικούς με ισχύουσα άδεια στο Ε.Τ.Ε.Κ και σύμφωνα με τον περί Ε.Τ.Ε.Κ νόμο ή σε αντίστοιχο σώμα της χώρας προέλευσης τους και σχετική πείρα μεγαλύτερη από 10 χρόνια. Οι τεχνικοί που εγγράφονται στο ΕΤΕΚ σύμφωνα με την Α.Α. κατατάσσονται σε διάφορες ειδικότητες, καθεμία εκ των οποίων εκτελεί συγκεκριμένα καθήκοντα. Στην περίπτωση της Αιτήτριας η πρόταση η οποία είχε γίνει υποβάλλοντας για Πολιτικό Μηχανικό τον Ανδρέα Αργυρού νοσούσε σε σχέση με τις απαιτήσεις του επίμαχου όρου γιατί καίτοι διαφαίνεται ότι ο τελευταίος έχει εμπειρία στις οικοδομές τα τελευταία 30 χρόνια εντούτοις η μεταπτυχιακή του εμπειρία περιορίζεται στα 8, χρονικό διάστημα κατά το οποίο είναι εγγεγραμμένος στο ΕΤΕΚ ως Πολιτικός Μηχανικός γι' αυτό και δεν έγινε αποδεκτή η συμμετοχή του. Η δε Χρύσω Παπαντωνίου στην Αίτηση της Αιτήτριας υπήρξε στον κατάλογο Επιμετρητών Ποσοτήτων και δεν προετάθη ως Πολιτικός Μηχανικός τουτέστιν και δεν αξιολογήθηκε σε πρώτη φάση. Μετά δε την επιστολή της

Αιτήτριας και αφού αξιολογήθηκε ως τέτοια διεφάνη ότι δεν πληρούσε τις απαιτήσεις του όρου. Από τα στοιχεία τα οποία η ίδια συμπλήρωσε ξεκαθάρισε το γεγονός ότι καίτοι είναι πτυχιούχος Πολιτικός Μηχανικός εντούτοις μόλις ένα χρόνο εργάστηκε ως Βοηθός Πολιτικός Μηχανικός και από το 1994 μέχρι σήμερα εργάζεται ως Επιμετρητής Ποσοτήτων με επακόλουθο να στερείται την απαιτούμενη εκ του όρου ειδική εμπειρία στην έκταση που απαιτείται. Μας παρέπεμψε προς τούτο η Α.Α. στο παράρτημα 5, Έντυπο 5.2.1, σελίδα 2 από 12 όπου εμφανίζεται η εμπειρία της συγκεκριμένης όπως αυτή έχει δηλωθεί από την Αιτήτρια.

Απέρριψαν δε τους ισχυρισμούς της Αιτήτριας ότι αγνοήθηκε η πείρα της εταιρείας σε παρόμοια μεγάλα έργα αφού παρά τη διαπίστωση της Επιτροπής για απόκλιση από τους ουσιώδεις όρους του Διαγωνισμού εντούτοις μετά την επιστολή της Αιτήτριας όπου προβλήθηκε ο ισχυρισμός ότι και η κ. Παπαντωνίου είχε τα απαιτούμενα εκ του όρου προσόντα, η Ε.Α. προέβη σε αξιολόγηση της.

Όσον αφορά δε τον ισχυρισμό της Αιτήτριας ότι για πανομοιότυπο έργο τα προσόντα της έγιναν δεκτά τούτο κατά την άποψη της Α.Α. δεν μπορεί να σημαίνει υποχρέωση στη Διοίκηση για διαιώνιση του λάθους.

Αναφορικά δε με το θέμα της εξουσιοδότησης υπήρξε δευτερεύον για την έκβαση της προσβαλλόμενης απόφασης, ενώ σωρεία άλλων σημειούμενων αποκλίσεων δεν κοινοποιήθηκαν ένεκα της ξακάθαρης παράβασης του επίμαχου όρου που ήτο αποφασιστικής σημασίας για την αξιολόγηση και τη συνεπακόλουθη ανάθεση.

Αναφορικά με το ζήτημα που τέθηκε για υποχρέωση επιζήτησης διευκρινίσεων οι εκπρόσωποι της Α.Α. απάντησαν ότι το ζήτημα ήτο ξεκάθαρο και δεν επιδεχόταν διευκρινίσεων.

Εστίασαν τέλος την προσοχή μας στην υποχρέωση της Α.Α. όπως τηρηθούν αυστηρά οι όροι του Διαγωνισμού. Με βάση τα προσκομισθέντα από την Αιτήτρια στοιχεία, η Α.Α. δεν

μπορούσε παρά να οδηγηθεί σε κρίση για απόκλιση της τελευταίας από ουσιώδη του Διαγωνισμού όρο και να αποφασίσει τον αποκλεισμό της από την περαιτέρω διαδικασία, ενώ διευκρίνισε πως ο επίμαχος όρος δεν αρκείτο σε απόδειξη των ακαδημαϊκών προσόντων του προτεινόμενου ως Πολιτικού Μηχανικού αλλά απαιτούσε και την κατάδειξη ειδικής πείρας σε συγκεκριμένη έκταση, κριτήριο που δεν πληρούσε η συγκεκριμένη υποψήφια.

Ε. Αφού ακούσαμε πολύ προσεκτικά όλα όσα έθεσαν ενώπιον μας τα μέρη και μελετήσαμε επισταμένα το διοικητικό φάκελο προβαίνουμε στα ακόλουθα ευρήματα:

Είναι καλά γνωστό ότι οι όροι εκάστου Διαγωνισμού πρέπει να ερμηνεύονται στενά προς διασφάλιση κατά βάση της αρχής της ισότητας:

«Θα πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι οι όροι των προσφορών πρέπει να ερμηνεύονται αυστηρά, χωρίς να επιτρέπονται παρεκκλίσεις, εφόσον κάτι τέτοιο θα ήταν άδικο για τους υπόλοιπους προσφοροδότες και θα παραβίαζε την αρχή της ισότητας» (Βουνιώτης & Υιοί v. Δημοκρατίας (1990) 4 ΑΑΔ 1113,1119).

Προσφορά δε που δεν πληροί και δεν ανταποκρίνεται σε ουσιώδη όρο του διαγωνισμού είναι εξ υπαρχής άκυρη (Βασίλης Χαράκης και Υιοί Λτδ v. Δημοκρατίας (ΑΡ.1) 1994 3 Α.Α.Δ. 10) και δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο εξέτασης (ΚΕΜ Transport v. ΕΦΑ and Other (1987) 3 C.L.R. 1939 και Α.Ε. 2479 Δημοκρατία v. Αυλωνίτης & Υιοί Λτδ).

Το κριτήριο για τον καθορισμό ενός όρου ως ουσιώδους ή επουσιώδους είναι αντικειμενικό και εξαρτάται από τη σημασία που κατέχει στην όλη εικόνα της προσφοράς (**General Constructions Ltd. v. Δήμου Λεμεσού (1998) 3 Α.Α.Δ. 584**).

Με βάση τη νομολογία ουσιώδης είναι ο όρος, η τήρηση του οποίου είναι αποφασιστικής σημασίας για τη λήψη και το περιεχόμενο της απόφασης στην κατακύρωση μιας προσφοράς (**Δημοκρατία v. Δ. Αυλωνίτης & Υιοί Λτδ. (2000) 3 Α.Α.Δ. 137**).

Είναι επίσης νομολογημένο ότι κρίση περί του νόμιμου αποκλεισμού της Αιτήτριας ένεκα παραβίασης ουσιώδους όρου αποστερεί από την τελευταία το αναγκαίο έννομο συμφέρον για την προώθηση της προσφυγής της και οδηγεί αυτή σε απόρριψη.

Κομβικό σημείο συνεπώς για την παρούσα υπόθεση είναι η κρίση περί το νόμιμο ή μη αποκλεισμό της Αιτήτριας:

Ο επίμαχος όρος 3.3.8.β(i) των εγγράφων του Διαγωνισμού υπό τον γενικό τίτλο «Δικαίωμα και προϋποθέσεις συμμετοχής» έχει ως εξής:

«Ο αριθμός των εργοδοτούμενων Πολιτικών Μηχανικών, εγγεγραμμένων με ισχύουσα άδεια στο Επιστημονικό Τεχνικό Επιμελητήριο Κύπρου (ΕΤΕΚ) σύμφωνα με τον περί ΕΤΕΚ Νόμο, ή σε αντίστοιχο σώμα της χώρας προέλευσης τους και σχετική πείρα μεγαλύτερη από 10 χρόνια, να μην είναι μικρότερη από 3 τον τελευταίο χρόνο».

Ο πιο πάνω όρος είναι βεβαίως ουσιώδης, η τήρηση του οποίου στοιχειοθετεί το δικαίωμα και αποτελεί προϋπόθεση συμμετοχής στον επίμαχο διαγωνισμό ως άρρηκτα συνδεδεμένος με την προσδοκία ποιοτικής αποπεράτωσης του έργου σύμφωνα με την κρίση της Α.Α.. Το ουσιώδες δε του συγκεκριμένου όρου σε καμία περίπτωση δεν έχει αμφισβητηθεί ούτε από την Αιτήτρια, η δε αμφισβήτηση της τελευταίας έγκειται στην πλήρωση του ή μη.

Είναι γεγονός ότι ο προτεινόμενος πολιτικός μηχανικός Ανδρέας Αργυρού είχε 8 χρόνια μεταπτυχιακή πείρα σε αντίθεση με τον σχετικό όρο που επέβαλλε 10. Καίτοι προβλήθηκαν κάποια επιχειρήματα υπέρ της νομότυπης συμπερίληψης του ως πολιτικού μηχανικού εστιαζόμενα κατά βάση σε προηγούμενη του πείρα προ της εγγραφής του στο ΕΤΕΚ εντούτοις από την εξέλιξη της ακροαματικής διαδικασίας η Αιτήτρια προέβη σε παραδοχή αναφορικά με τη μη συμβατότητα της πείρας του ως ανωτέρω με τον επίμαχο όρο, πράγμα που ούτως ή άλλως ήτο προφανές με βάση τα ενώπιον μας στοιχεία. Οι

ισχυρισμοί συνεπώς της Αιτήτριας περιστράφηκαν γύρω από το πρόσωπο της κας Χρύσως Παπαντωνίου η οποία σύμφωνα με την Αιτήτρια λανθασμένα απερρίφθη ως μη πληρούσα τα κριτήρια του ως άνω όρου. Σύμφωνα με τα στοιχεία, που η ίδια η Αιτήτρια υπέβαλε, η κα Παπαντωνίου συμπεριλαμβανόταν στον κατάλογο των Επιμετρητών Ποσοτήτων της Εταιρείας καίτοι είναι εγγεγραμμένη στο ΕΤΕΚ ως πολιτικός μηχανικός. Συνεπώς και δεν αξιολογήθηκε εξ' αρχής ως πολιτικός μηχανικός. Η Α.Α. ωστόσο επανεξέτασε το θέμα προβαίνοντας σε μεταγενέστερη αξιολόγηση της. Σύμφωνα με τα στοιχεία που η ίδια υπέβαλε και το βιογραφικό της σημείωμα φαίνεται καθαρά ότι η κα Παπαντωνίου σε όλα πλην ενός των ετών της καριέρας της εκτελούσε καθήκοντα και/ή κατείχε θέση Επιμετρητή Ποσοτήτων. Το δε επιχείρημα της Αιτήτριας είναι ότι η ενασχόληση της ως Επιμετρητής δεν αναιρούσε ταυτόχρονη πείρα της ως πολιτικός μηχανικός. Προχωρεί δε η Αιτήτρια στιγματίζοντας ως παράλειψη τη μη αναζήτηση διευκρινίσεων από την Α.Α. αναφορικά με την πείρα της κας Παπαντωνίου ένεκα της εγγραφής της τελευταίας ως πολιτικού μηχανικού στο ΕΤΕΚ.

Δεν συμφωνούμε με την Αιτήτρια. Το πρόβλημα σε καμία περίπτωση δεν είναι τα ακαδημαϊκά προσόντα της κας Παπαντωνίου και ούτε η γενική της πείρα στην οικοδομική βιομηχανία αλλά η ειδική της πείρα στην πολιτική μηχανική στην έκταση που απαιτείται από τον επίμαχο όρο. Βεβαίως και ο όρος δεν απαιτεί να ασκεί απαραίτητα ο πολιτικός μηχανικός καθήκοντα μηχανικού εργοταξίου αλλά την ύπαρξη εμπειρίας στην πολιτική μηχανική. Η κα Παπαντωνίου προτίμησε να εντρυφήσει και/ή να εξειδικευτεί στον κλάδο της Επιμέτρησης Ποσοτήτων. Όμως το πεδίο ενασχόλησης του Πολιτικού Μηχανικού με το πεδίο ενασχόλησης του Επιμετρητή Ποσοτήτων είναι μεν κύκλοι που τέμνονται σίγουρα όμως δεν ταυτίζονται. Το αντικείμενο ενασχόλησης του ενός διακρίνεται σαφώς από το αντικείμενο ενασχόλησης του άλλου. Από το ίδιο το ΕΤΕΚ οι πολιτικοί μηχανικοί και οι επιμετρητές ποσοτήτων κατατάσσονται σε χωριστές ειδικότητες. Κατά συνέπεια δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε με τη θέση της Αιτήτριας ότι η πείρα στην επιμέτρηση ποσοτήτων συντρέχει και/ή ταυτίζεται με πείρα στην πολιτική μηχανική ένεκα και της αδυναμίας εντρύφησης μας σε τεχνικά θέματα. Το επιχείρημα δε ότι στα πλαίσια των καθηκόντων της ως Επιμετρητής ασκούσε και καθήκοντα πολιτικού μηχανικού θα οδηγούσε στο απαράδεκτο αποτέλεσμα οιαδήποτε ειδικότητα ταυτίζεται εν μέρει με τη

ζητούμενη να γίνεται αποδεκτή αναιρώντας έτσι τη σαφή βούληση της Διοίκησης στη κατάρτιση των όρων του Διαγωνισμού.

Ούτε και μπορεί να γίνει αποδεκτό το επιχείρημα ότι το γεγονός ότι η κα. Παπαντωνίου είναι στο ΕΤΕΚ εγγεγραμμένη ως πολιτικός μηχανικός θα έπρεπε να ωθήσει την Α.Α. να ζητήσει διευκρινίσεις. Ο επίμαχος όρος πέραν των ακαδημαϊκών προσόντων που σαφώς κατέχει η προτεινόμενη απαιτεί σωρευτικά και την ύπαρξη ειδικής πείρας στον τομέα της πολιτικής μηχανικής. Όταν η ίδια η προτεινόμενη δηλώνει στα έγγραφα της προσφοράς την πείρα της ξεκαθαρίζοντας δια μέσου του σχετικού εντύπου ότι καίτοι πολιτικός μηχανικός η εμπειρία και τα καθήκοντα της είναι η επιμέτρηση ποσοτήτων, οιαδήποτε ασάφεια δυνατό να υπήρχε αποσοβείται. Ούτε και θα μπορούσε η διοίκηση να λάβει υπόψη μεταγενέστερα της υποβολής της προσφοράς στοιχεία, αφού κατά πρώτον η καθαρότητα του επίμαχου όρου σε συνάρτηση με τα σαφή υποβληθέντα έντυπα δεν το επέτρεπαν και κατά δεύτερο αποκλειόταν από τη σαφή παράβαση του ως άνω ουσιώδους όρου. Η έννοια της διευκρίνισης αναφέρεται δε σε περαιτέρω εξηγήσεις σε σχέση με ασάφεια, αοριστία ή έλλειψη καθαρότητας, αλλά σε καμία περίπτωση δεν ζητούνται νέα στοιχεία για συμπλήρωση άκυρης προσφοράς (βλ. **C. V. Philiprou Ltd v. Δημοκρατίας, Υπ. 387/05, ημ.24/01/07**). Δεν είναι επομένως εφικτή η διόρθωση των εγγράφων της προσφοράς προσφοροδότη, τα οποία παραβιάζουν ουσιώδη όρο, από την Αναθέτουσα Αρχή.

Όσον αφορά δε το επιχείρημα της Αιτήτριας ότι σε προηγούμενο διαγωνισμό με πανομοιότυπο όρο με τον επίμαχο η προσφορά της Αιτήτριας έγινε αποδεκτή με βάση τα παρόντα στοιχεία, κάτι που κατ' ισχυρισμό δεν λήφθηκε υπόψη θα αρκεστούμε να επαναλάβουμε την παγιωμένη αρχή ότι το γεγονός ότι η διοίκηση δεν θεώρησε εσφαλμένα όρο ως ουσιώδη σε άλλες προσφορές, δεν μεταβάλλει τη φύση του όρου και δεν δημιουργεί πρακτική τη συνέχιση της οποίας ο διοικούμενος έχει δικαίωμα να απαιτεί. Δεν θα μπορούσε εν προκειμένω να μην αναγνωριστεί στη διοίκηση δυνατότητα να επισημάνει ποια είναι η ορθή πρακτική και να την ακολουθεί.

Μας ξένισε δε ο ισχυρισμός της Αιτήτριας ότι η κρίση περί το ουσιώδες ή μη του όρου δεν μπορούσε να παραχθεί από την Α.Α. (σχετικά με το θέμα του πληρεξουσίου) με παραπομπή σε σχετική νομολογία ήτοι την **Προκατασκευασμένα Υλικά Σκυροδέματος Ύψωνας Λτδ v. Δήμου Στροβόλου**, Αρ. Υπ. 719/2006, ημερ. 9.8.2007. Κάτι τέτοιο βεβαίως δεν είναι ορθό αφού είναι με βάση νομοθετική πρόνοια που η Α.Α. κέκτηται εξουσίας όπως απορρίπτει προσφορά ένεκα παράβασης ουσιώδους όρου. Το πνεύμα δε της σχετικής νομολογίας δεν μπορεί να είναι άλλο από την απονομή της αναθεωρητικής κρίσης αναφορικά με το ουσιώδες ή μη όρου του Διαγωνισμού στο Δικαστήριο σε αντίθεση π.χ. από την κρίση για τα τεχνικά ζητήματα που παραμένει κατ' ουσία ανέλεγκτος με εξαίρεση ειδικά προνοούμενες περιπτώσεις.

Ο δε ισχυρισμός για έλλειψη αιτιολόγησης δεν προωθήθηκε επαρκώς ενώπιον μας και δεν στοιχειοθετήθηκε. Εντούτοις παρατηρούμε ότι η αιτιολόγηση όπως προκύπτει από τη σχετική απόφαση αν και συνοπτική αποδίδει το νόημα της, απαντώντας στο «γιατί» του αποκλεισμού της Αιτήτριας πληρώνοντας τη σχετική υποχρέωση της Α.Α..

Με βάση όλα τα πιο πάνω κρίνουμε ομόφωνα ότι η προσφορά της Αιτήτριας δεν συνάδει με ουσιώδη όρο του Διαγωνισμού. Ως εκ τούτου απουσιάζει το στοιχείο του έννομου συμφέροντος από την Προσφυγή της και συνεπώς η τελευταία απορρίπτεται. Η παρούσα Προσφυγή δεν εξετάζεται περαιτέρω και η απόφαση της Α.Α. επικυρώνεται.

Δεν επιδικάζονται έξοδα επί της διαδικασίας.